

Кога се вече ти находишъ
По чуждестранни градове,
И въ тази кжща пакъ си додешъ,
Кой ще ти помощъ подаде?

Кждѣ е мойта майка мила
Роднинитѣ ще питашъ ти,
Но само нейната могила
Тогазъ ще ти покажатъ тѣ.

Душата ти не ще забрави
Това що ти хортувамъ азъ.
Върви носи си много здраве
И споменувай пакъ за насъ.

Исѣрводякъ на едного Българина изъ Одесса.

Ти тръгвашъ, друже нашъ любезний,
Достигна тозъ неносенъ часъ,
Когато вече въ пжтъ послѣдний,
Ний слушаеме тукъ твойтъ гласъ.

Фърчи, фърчи, о друже съ радость,
Фърчи къмъ роднитѣ страни;
Развесели ти твойта младость
Подъ милитѣ намъ планини.

Небесна радость тамъ живѣе
Покрай студената вода;
Тамъ вѣтарътъ кога повѣе
Въ сърдца разлива веселба.

Тамъ роднитѣ ти мили братя
И твойтѣ майка и баща,
Да те приематъ въвъ обята,
Денѣ те чакатъ и нощѣ.

Но тамъ въ бащини обята,
Кога те радость угради,
Смисли, че общитѣ ни братя
Въвъ мракъ живѣятъ и мъгли.